

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Vojtěcha Šimíčka, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Milana Podhrázkého (soudce zpravodaj) a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatele: **Ing. R. P.**, a účastníků řízení: **1) Státní volební komise**, sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, **2) Ing. Věra Kovářová**, o návrhu na vyslovení neplatnosti volby kandidátky zvolené ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu konaných ve dnech 3. a 4. října 2025

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Dne 17. 10. 2025 obdržel Nejvyšší správní soud podání navrhovatele označené jako „*návrh na neplatnost hlasování parlamentních voleb*“. Poukazoval v něm předně na „právní vakuum“, jde-li o vedení stálého seznamu voličů, k čemuž s odkazem na své podání Nejvyššímu státnímu zastupitelství upozorňuje i na problém s GDPR a elektronickým ověřováním voleb. V další části návrhu se věnoval velikosti některých volebních okrsků a abnormality volební účasti v nich. Některé okrsky jsou příliš velké a je v nich nezvykle nízká volební účast. Požádal, aby Nejvyšší správní soud „*provedl kontrolu*“ volebních seznamů v těchto okrscích a zvažil kontaktování osob, které se voleb nezúčastnily.

[2] Vzhledem k tomu, že návrh neobsahoval náležitosti nezbytné k jeho projednání, vyzval soud navrhovatele k odstranění vad návrhu. Ten v doplnění předně označil kandidátku (účastnici), proti níž návrh směřuje. Konkrétně pak požádal, aby Nejvyšší správní soud 1) přezkoumal volební proces ve Středočeském kraji z hlediska jeho souladu s ústavním pořádkem; 2) provedl audit volebních okrsků, které překračují zákonný limit počtu voličů o více než 11 %, a posoudil, zda jejich velikost neumožňuje manipulaci s výsledky; 3)ověřil, zda v některých okrscích nedochází k účelovému vyčleňování voličů

na základě sociálních či ekonomických parametrů; 4) zvážil revizi usnesení ze dne 26. 6. 2006, č. j. Vol 5/2006-46, č. 944/2006 Sb. NSS.

[3] Návrh pak odůvodnil tak, že hnutí STAN potřebovalo ve Středočeském kraji v průměru 25 862 hlasů na mandát, což je nejnižší počet v tomto kraji. Čtvrtý mandát byl tomuto hnutí přidělen s minimálním rozdílem nad hranicí krajského volebního čísla, a zakládá důvodnou pochybnost o přidělení mandátu. Navrhovatel dále poukazuje na nesrovnalosti v zacházení s kandidátními listinami, zejména v souvislosti s preferenčními hlasy a jejich vlivem na pořadí kandidátů. Je podle něj nezbytné ověřit, zda zde nedošlo k nesprávnému promítnutí přednostních hlasů do přidělení mandátu. Kombinace těsného výsledku a možných nesrovnalostí v aplikaci pravidel pro pořadí kandidátů při přetížených okrscích nad stanovenou velikost zakládá důvodnou pochybnost o přidělení mandátu. Navrhovatel též upozorňuje, že dosavadní výklad Nejvyššího správního soudu (opírající se o shora zmíněné usnesení č. j. Vol 5/2006-46) nebyl dosud podroben ústavnímu přezkumu. Navrhovatel má za to, že *„aktuální nález Ústavního soudu otevírá prostor k přehodnocení této praxe“*. Navrhovatel uzavírá, že *„některé volební okrsky výrazně překračují zákonný limit stanovený v § 26 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., což může vést k disproporcím v průběhu sčítání hlasů a vytvářet prostor pro účelové zásahy do výsledků“*, stejně tak jako že *„vzhledem k dostupnosti datových profilů voličů v reklamních systémech (např. Oracle BlueKai, Lotame, LiveRamp) a možností jejich využití v reálném čase prostřednictvím RTB aukcí, existuje riziko cíleného ovlivňování volebního chování“*.

II.

[4] Nejvyšší správní soud k podanému návrhu předeseílá, že ani v upravené podobě není zcela bez vad, což platí zejména pro navrhovaný výrok rozhodnutí soudu. Podle § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky (dále jen „volební zákon“) platí, že *podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována*. Nejvyššímu správnímu soud tedy především nepřísluší v rámci přezkumu voleb do Poslanecké sněmovny jakkoli *„prověřovat“* volební výsledky či *„provádět audit okrsků“*. Je oprávněn pouze k tomu, aby případně vyslovil neplatnost volby určitého kandidáta (kandidátky). Z obsahu návrhu (ve znění jeho doplnění) lze nicméně dovodit volbu které kandidátky navrhovatel napadá, a i v dalších ohledech je již návrh způsobilý k projednání.

[5] Návrh však není důvodný.

[6] K části argumentace, v níž se navrhovatel vymezuje vůči omezení legitimace k podání návrhu na neplatnost volby kandidáta dle usnesení č. j. Vol 5/2006-46, Nejvyšší správní soud připomíná, že občan, na rozdíl od politické strany nebo hnutí, může podat návrh jen ve vztahu ke kandidátům zvoleným ve volebním kraji tam, kde mohl vykonat svoje aktivní volební právo, což tento soud zopakoval nejnověji například i v rámci přezkumu nynějších voleb do Poslanecké sněmovny v usnesení ze dne 22. 10. 2025, č. j. Vol 6/2025-18 (body 16 až 22). Na stěžovatelem zpochybňované usnesení navazoval i v případě předchozích voleb do Poslanecké sněmovny (například v usneseních ze dne 3. 11. 2021, č. j. Vol 105/2021-17, a č. j. Vol 190/2021-16). Vyslovuje-li navrhovatel pochybnosti o ústavnosti omezené legitimace,

pokračování

lze k tomu upozornit, že na odkazovanou judikaturu navazuje i Ústavní soud (viz usnesení ze dne 25. 1. 2022, sp. zn. Pl. ÚS 41/21, bod 36; obdobně usnesení ze dne 13. 9. 2007, sp. zn. III. ÚS 663/06). Zmiňuje-li pak navrhovatel v této souvislosti i nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 12. 2024, sp. zn. I. ÚS 2931/24 (na který zjevně navazuje i v dalších částech svého podání), k tomu pak lze dodat pouze tolik, že tento nálezy se týkal voleb do zastupitelstva kraje, přičemž navrhovatelem zde byla koalice politických stran. Závěry Ústavního soudu se pak především týkaly významu čestných prohlášení předložených některými voliči. Není tedy zřejmé, na základě čeho by nyní v souvislosti s tímto nálezy měl Nejvyšší správní soud přistoupit ke změně své (shora popsané) ustálené judikatury.

[7] Ve vztahu ke zbývajícím částem argumentace navrhovatele je pak třeba zdůraznit, že při přezkumu výsledků voleb soud vychází z presumpce jejich správnosti, nebyl-li v konkrétním případě prokázán opak. Důkazy k vyvrácení tohoto předpokladu pak musí předložit právě ten, kdo vady volebního procesu namítá (nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04; nověji usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 26/14, bod 26). Je to navrhovatel, koho stíhá břemeno tvrzení a břemeno důkazní. S ohledem na to, že navrhovatel nemá přístup k volební dokumentaci, však postačí, nabídne-li soudu zvlášť významnou indicii vyvolávající pochybnosti o správnosti výsledků zjištěných volebními orgány (usnesení NSS ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51, či ze dne 19. 11. 2017, č. j. Vol 58/2017-187, č. 3682/2018 Sb. NSS, bod 33). Volební soudnictví je postaveno na vyvratitelné domněnce, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Ustálená judikatura pak vychází z toho, že pouhá spekulace o tom, co vše mohlo vést k volebnímu výsledku, není s to tento výsledek kvalifikovaně zpochybnit (například usnesení NSS ze dne 3. 11. 2021, č. j. Vol 64/2021-11).

[8] Navrhovatelem obecně zmíněné pochybnosti o nesprávně přiděleném mandátu (s odkazem na těsný výsledek ve Středočeském kraji a možné nedostatky při přidělování přednostních hlasů) nemohou být v žádném případě dostatečné ke zpochybnění volebních výsledků ve smyslu citované judikatury. Uvedené tím spíše platí i pro nijak neodůvodněné úvahy navrhovatele o „riziku manipulace“ s ohledem na velikost volebních okrsků či „technologická rizika“ ovlivňování volebního procesu. Tyto úvahy navrhovatele jsou ryze spekulativní a setrvávají pouze ve zcela obecné rovině. Správnost výsledků voleb (v tomto typu řízení volby kandidátky) tedy na základě nich zpochybnit nelze.

III.

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené návrh zamítl jako nedůvodný, neboť nebyla zjištěna nezákonnost napadené volby kandidátky podle § 90 s. ř. s., která by mohla vést k závěru o neplatnosti její volby.

[10] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 věta druhá s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu